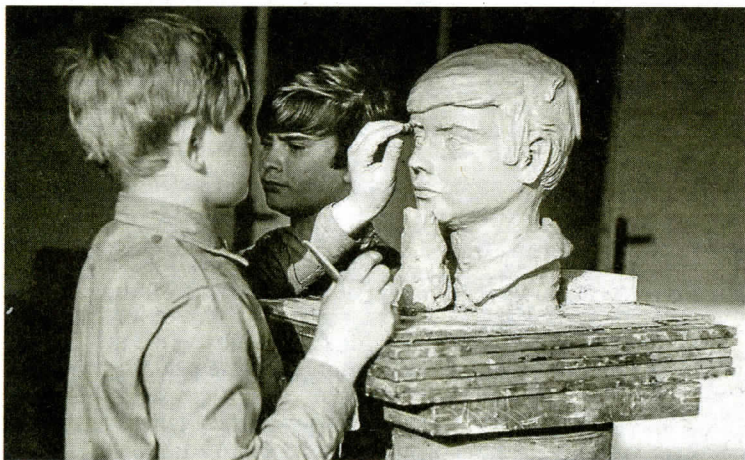

Nadaný žák Leopolda Christa: sochař Pavel Drda

PAVEL DRDA jako chlapec modeluje svou první hlavu, na snímku vpravo plastika gorily – dětská práce Pavla Drdy. Snímky: MRV

Akademický sochař Pavel Drda slaví letos šedesátiny. Při příležitosti životního jubilea zahájí 2. března v 16 hodin v Muzejním a galerijním centru retrospektivní výstavu, která představí dosud nejrozsáhlejší průřez sochařovy životní tvorby prezentovaný v jeho rodném kraji, ve městě Pavlova dětství – ve Valašském Meziříčí.

Výstava obsáhne umělcovo dílo v rozpětí téměř pěti desetiletí, a to od školních let po

současnost. Jednou z vystavených prací bude i portrét spolužáka, který na počátku 70. let minulého století, ve věku 12 až 13 let, modeloval pod dohledem sochaře a výtvarné

muzejní kukátko

ho pedagoga Leopolda Christa na valašskomeziříčské lidové škole umění. Modelem mu tehdy stál kamarád Jarek a je-

ho chlapecký portrét je vynikajícím dokladem Pavlova výjimečného talentu pro modelaci, realistické ztvárnění i postžení charakteristických rysů portrétovaného. V Muzeu regionu Valašsko je archivována unikátní dobová fotografie zachycující Pavla Drdu při práci na této jeho vůbec „první hlavě“, jak se dočítáme v přípisu na zadní straně snímku.

Pod Christovým vedením vznikla také drobná plastika gorily, která byla letos identifikována jako Pavlova dětská práce mezi neevidovanými předměty neznámého původu v depozitáři valašskomeziříčského muzea. Pro svou dokumentační hodnotu bude zapsána do sbírkové evidence a rozšíří zastoupení Drdovy sochařské tvorby v muzejních sbírkách.

Pavel Drda dodnes s vděčností vzpomíná na svého prvního učitele, který mu poskytl potřebnou tvůrčí volnost, do slova ho nechal „dělat, co

chtěl“, a zároveň u něj cílevědomě rozvíjel zálibu pro modelování. Věnoval se mu dokonce nad rámec školních osnov a připravil ho pro přijetí na bechyňskou keramickou školu, kam odcházel již s rozhodnutím, že se jednou stane sochařem. Později udržoval se svým učitelem a po jeho smrti i s jeho manželkou přátelské styky a na památku dostal darem nejen sochařovy špachtle,

ale také porcelánové sošky zvířátek, které Christ navrhoval v době svého působení na odborné škole pro průmyslový porcelán v Karlových Varech, a drobný figurální reliéf s výjevem betléma a klaněním pastýřů, jehož vzniku Pavel coby oblíbený žák přihlížel.

Po letech měl Pavel Drda možnost vyzkoušet si sám roli pedagoga a kromě příležitostných příprav studentů ke studiu na uměleckých školách vedl ve Vsetíně řadu let keramické kroužky. K jeho nejnadanějším žačkám patří Dagmar Jedličková, která vyniká v modelování zvířecích plastik.

Olga Méhešová, historička umění Muzea regionu Valašsko

